

miljøkontakt

Internt informasjonsblad for Miljøverndepartementet med ytre etater og avdelinger

NR. 3/1984

3. ÅRGANG

Statssekretær Dale om nærmiljøpolitikken:

NÆRMILJØET FORTENER FORNYA INTERESSE

Statssekretær Dale.

Nærmiljø og lokalsamfunn fortener i dag fornya interesse av mange grunnar, og særleg fordi det er omgrep som set oss på sporet etter nye løysingar på påtrengande samfunnsproblem, enten det no gjeld sysselsetting, trivsel eller helse. Difor bør 60- og 70- talets tema bringast ut av det politiske halvmørke; dei må gå inn i det breie, svært samansette svaret dagens utfordringar krev av oss, sa statssekretær John Dale i eit foredrag i Sogn og Fjordane.

Nettopp med utgangspunkt i nærmiljø og lokalsamfunn må vi i dag satsa aktivt for å nå resultat. Det er ikkje lenger nok for lokalsamfunn å leggja tilhøva til rette

for tilflytting av aktivitet. Tyngdepunktet må i aukande grad flyttast over på kartlegging og utnytting av det som finst av ressursar i nærmiljøet.

Utviklinga har minka behovet for lokalsamfunnet som sosial eining, har drive den lokale solidariteten og samkjensla på retur. Ikkje å undrast på at det har oppstått eit behov for ein nærmiljøpolitikk. I det ytre ser alt rimeleg bra ut, no er det meir spørsmål om innhaldet i nærmiljøet.

Vi kan ikkje gjennom sektorpolitikken ta opp denne hansen. Det nye i nærmiljøpolitikken er at den

— fortsetter side 4

HAND- LINGS- PROGRAM MOT VEG- TRAFIKK- STØY

Statens forurensningstilsyn (SFT) er for tiden i gang med å utarbeide et forslag til handlingsprogram mot vegtrafikkstøy.

Et sentralt punkt i dette arbeidet

er en omfattende analyse av mulige tiltak, kostnader og effekter. En slik analyse (kost/effekt vurdering) vil bli gjennomført for noen typiske plansituasjoner i Oslo, Kristiansand og Harstad.

SFT har oppnevnt en kontaktgruppe for bedre å sikre en allsidig belysning av ulike problemstillinger. Kontaktgruppen består av representanter for kommuner (Kristiansand og Harstad), fylker (Miljøvern avdelingen, Møre og Romsdal), Oslo Helseråd, Vegdirektoratet, bilimportørene og Norsk forening mot støy.

Arbeidet planlegges slutført ved årsskiftet 1984/85. Forslaget til handlingsprogram vil bli sendt Miljøverndepartementet for endelig behandling.

— les også:

FRIVILLIGE ORGANISASJONER VIKTIGE I NÆRMILJØET s. 4

ØKT LETING ETTER MINERALER KAN BETY NY ØKONOMISK VIRKSOMHET s. 5

KRAV TIL KATALYSATORER I BILER s. 5

SATS PÅ ENØK! s. 9

I dag er hun informasjonskonsulent på Norsk Polarinstitutt. Ikke noe spesielt med det, kanskje — kvinner har bekledd utadvendte stillinger i lang tid. Forskjellen er bare at Susan vet mer om Svalbard enn de fleste, og da ikke bare gjennom teoretiske studier, men fordi hun — bokstavelig talt — har knegått store deler av øygruppen.

Så skjedde i egenskap av kulturvernkonsulent for Svalbard og Jan Mayen, der hovedoppgaven om sommeren var å registrere kulturminnene. Det høres så liketil ut, men alle som har det minste kjennskap til Svalbard forstår hvilke problemer man står overfor; en ugjestmild natur, utilgjengelige fjell og opprevne breer, ingen veier eller skipsruter. Feltlivets gleder blekner lett når en tenker på hva som må bringes med av utstyr. Hensikten med en registrering er jo at man skal dekke et visst område, og da nytter det ikke å bli liggende stille. Gummibåt og gode bein må til. Ja, og selvfølgelig gevær — møter en isbjørn på den tiden av året, er den sulten.

Susan har møtt bamsen — flere ganger. En gang ble hun «oppvartet» av flere stykker i en drøy uke.

Det kan skrives mye om kulturvernets harde kår på Svalbard, om manglende radiokommunikasjon, uklare ansvarsforhold når det gjelder sikkerhet og transport. Her skal det handle om Susan Barr.

Arktisk feltliv er hardt, men selvfølgelig har flere jenter gjennomført med glans. Det som gjør Susans innsats til noe spesielt, er at hun fikk barn — og tok datteren med på jobben!

I to sesonger, første gang 6 måneder, andre gang 1 1/2 år var Ingvill med. Gummibåten var etter sigende en utmerket lekegrind...

Har hun bidratt til å rokke ved myten om den tøffe Polarforskeren, mannen som følger i Nansens og Amundsens spor? For det kan vel ikke være tøft når en jente med spebarn kan klare det?

Susan Barr og datteren fotografert av Aftenposten i august 1981 under inspeksjon av nederlandske arkeologiske utgravninger på 80 grader nord. (A-Foto/Strømberg)

Vi starter i dette nummeret en serie portretter av KVINNER I MILJØVERNFORVALTNINGEN. Vi vil trekke frem jenter som har gjort noe utenom det vanlige, ikke nødvendigvis i jobbsammenheng, men som på en eller annen måte har vist at også VI kan. Første «mann» ut er

SUSAN BARR

